

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 627

гр. Ямбол, 01.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Ст. Стоева

Членове: Калина Г. Пейчева
Анита Хр. Велева

като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Въззивно частно гражданско дело № 20222300500429 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по частна жалба от Н. П. Ч. с ЕГН ***** с постоянен адрес с.*****, в качеството му на земеделски производител ЕИК 180180013, чрез адв. Г. Д. от АК-Ямбол против Определение №260082/21.09.2022 г., постановено по гр.д.№1280/2020 г. по описа на ЯРС, с което е оставена без уважение молбата на жалбоподателя да бъде вдигнат запора върху Влекач "Рено Премиум", модел "450.18.ДХИ", рег.№У7849АС рама № VF624GPA000022415; Влекач марка "Рено Премиум", модел "450 4x2" регистрационен номер У2213АТ, рама № VF624GPA000016276; ПОЛУРЕМАРКЕ марка „КЪОГЕЛ", модел „СН 24", регистрационен № У0420ЕК, рама № WKOS0002409502878.

Формулира аргументирани съждения, че същото е незаконосъобразно и необосновано, поради което се настоява за неговата отмяна с искане за произнасяне по същество в предметното направление на заявеното искане за вдигане на наложения заповест. Излагат се еднородни с поддържаните пред първоинстанционния съд фактически твърдения, че заповестите вещи по искане на ищеца по гр.д.№1280/2020г. на ЯРС са били изнесени на публична продажба, проведена по изп. д.№1482/2021 г. по описа на ЧСИ И.Х. с рег.№878 и са закупени от жалбоподателя, като постъпилата сума е била разпределена между вискателите, измежду които и "Дичони" ЕООД. Акцентира върху правната теза, че след приключилата публична продажба по отношение на същите вещи не би било възможно провеждането на друго принудително изпълнение, и т.к. същите са собственост на трето лице, заповестът е изгубил своето значение. Отстоява искане за отмяна на заповестта, т.к. обезпечителната мярка обективно възпрепятства ползването им от собственика.

Ответната по жалбата страна- "Дичони" ЕООД, гр.Ямбол, представлявано от управителя Д.Г. не представя отговор на жалбата въпреки, че е уведомена за възможността да стори това.

Ямболският окръжен съд, като взе предвид изложените в частната жалба оплаквания и въз основа на наличния доказателствен материал намира за установени следните фактически положения:

Гр.д.№1280/2020 г. по описа на ЯРС е образувано по предявен от „ДИЧОНИ" ЕООД, с ЕИК 128602120, със седалище и адрес на управление: гр.Ямбол, ул."Батак" № 3, представлявано от управителя Д.И.Г., иск с правна квалификация -чл.422, ал.1, във вр. чл.415, ал.1, вр.чл.124, ал.1 ГПК, във вр. чл.318, във вр.чл. 327, ал.1 ТЗ против „Джони Транс 2016" ООД, с ЕИК 204015585, със седалище и адрес на управление: гр.Ямбол, ул."Траф Игнатиев" бл.86, вх.В, ет.5, ап.50, представлявано от управителя Й.П.Д.. В исквата

молба е формулирано изрично искане за допускане обезпечение на предявения иск чрез налагане на запор до размера на сумата от 11 583,73 лева при обосноваване на процесуалните предпоставки по чл.391, ал.1, т.1 ГПК, върху следните моторни превозни средства, собственост на „Джони Транс 2016“ ЕООД Ямбол: влекач марка „Рено Премиум“, модел „450.18 ДХИ“, регистрационен № У7849АС, рама № VF624GPA000022415; полуремарке марка „Кьогел СНЦО“, модел „24 П 90“, регистрационен № У0199ЕК, рама № WK0S002400059594; полуремарке марка „Кьогел“, модел „СН 24“, регистрационен № У0417ЕК, рама № WK0S0002400046113; полуремарке марка „Кьогел“, модел „СН 24“, регистрационен № У0420ЕК, рама № WK0S0002409502878; лек автомобил марка „Рено“ модел „Лагуна“, регистрационен № У7020АВ, рама № VF1KG0G0625874603 и влекач марка „Рено Премиум“, модел „450 4Х2“, регистрационен № У2213АТ рама № VF624GPA000016276. Въз основа на определение № 1264/18.06.2020 год. по гр.д. №1280/2020 г. на ЯРС е допуснато обезпечение на предявения иск чрез налагане на запор до размера на сумата от 11 583,73 лева, върху изброените ППС, собственост на ответника „Джони Транс 2016“ ООД Ямбол, като след представяне на доказателства по чл.391, т.2 ГПК е издадена обезпечителна заповед от 02.07.2020 год.

С решение № 260194/22.04.2021 год., постановено по гр.д.№1280/2020 г. по описа на ЯРС, в процесуалната хипотеза на чл.238 ГПК е признато за установено съществуването на паричното притезание в размер на сумата от 11 583,73 лева с ДДС в полза на "Дичони"ЕООД против "Джони Транс 2016" ООД гр.Ямбол, формирано от изискуемо неизплатено задължение за доставено на „Джони Транс 2016“ ООД дизелово гориво, дължимо на основание рамков договор от 29.06.2018 год., по фактура № 1400000796/31.01.2019 год., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението пред Районен съд Ямбол 21.02.2020 год. до окончателното изплащане на сумата, за която сума е била издадени заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК с №256/25.02.2020 год. по ч.гр. дело № 533/2020 год. по описа на ЯРС.

В сезирания първоинстанционния съд документ - постъпила молба от трето неучастващо по делото лице -частния жалбоподател Н. П. Ч. с ЕГН *****, легитимиращ се като собственик на процесните три ППС от патримониума на длъжника, въз основа на проведена публична продан и издадено постановление за възлагане на собствеността от 05.05.2022 г., изд. от ЧСИ И.Х. по изп.дело № 1482/2021 год. в полза на ЗП Н. Ч. ЕИК180180013, е заявено искане за отмяна на наложения върху тях запор. ЯРС е формирал убеждение от правна страна, анализирайки стриктно предпоставките на чл.402 ГПК, че липсват формалните изисквания за отпадане /изключване/ на причината, поради която е наложен запорът, респ. че не са налице условията по чл.398, ал.2 ГПК, тк. липсват данни за удовлетворяване на кредитора "Дичони" ЕООД със сумата, получена от публичната продан на процесните вещи,запорирани в обезпечение за негови вземания срещу ответника - длъжник "Джони Транс 2016" ЕООД.

При така формираните изводи по релевантната фактология, като съобрази приложимата правна рамка,ЯОС обосновава следните правни констатации:

Частната жалба е допустима – подадена е в законоустановения срок по чл. 275, ал. 1 от ГПК; от легитимирана страна, която има право и интерес от обжалване, отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 ГПК и е насочена против подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, предвид което същата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане.

Определение № 260082/21.09.2022 г. по гр. д. № 1280/2020 г. на Районен съд- Ямбол е валидно и допустимо, а разгледано по същество, настоящият състав намира за правилно при следните съображения:

Законосъобразно допуснато обезпечение се отменя по реда на чл. 402, ал. 2 от ГПК в случай, че вече не съществува причината, довела до допускането му или че са налице условията по чл. 398, ал. 2 от ГПК, т. е. ако ответникът е предоставил обезпечение със залог в пари или в ценни книжа съгласно чл. 180 от ЗЗД и 181 от ЗЗД. Отпадането на причината трябва да е вследствие на обстоятелства, настъпили след допускането, като същите е необходимо да правят продължаването му безпредметно – например, в случаите, в които обезпеченият иск е отхвърлен, производството по него е прекратено или когато притезанието е удовлетворено. Настоящият състав намира, че не е налице нито една от двете

посочени в закона хипотези, като към момента все още съществува причината, поради която е било допуснато обезпечението – осигуряване възможност на вискателят "Дичони" ЕООД да удовлетвори вземането си, предмет на съдебно признатото парично притезание, произтичащо от влязлото в сила благоприятно за него съдебно решение по положителния установителен иск, както и че в коментираната фактическа специфика не се установява учредяването от ответника "Джони Транс 2016" ООД на залог в пари или ценни книжа по предвидения законов ред, върху който впоследствие вискателят "Дичони" ЕООД да може да насочи принудително изпълнение с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД.

Настоящият съдебен състав намира, че по делото не се установява отпадане на причината, поради която е било допуснато обезпечението. Не е спорно обстоятелството, че обезпеченият положителен установителен иск е уважен с влязло в сила решение. Не са представени категорични преки доказателства за погасяване на обезпеченото вземане на кредитора "Дичони" ЕООД гр. Ямбол. Липсва официална справка от съдебния изпълнител за актуалния размер на дълга, а от наличното по делото Разпределение от 15.06.2022 г., събраната сума от осребряване на имуществени обекти на "Джони Транс 2016" ООД чрез публична продажба на Влекач "Рено Премиум", модел "450.18.ДХИ", Влекач марка "Рено Премиум", модел "450 4x2"; полуремарке марка „КЪОГЕЛ", модел „СН 24", е разпределена на вискателя "Банка ДСК" ЕАД гр. София. В т.5. от Разпределението е обективизирана "липса на остатък от сумата", реализирана от осребреното движимо имущество, за погасяване на вземания към същия длъжник на НАП-публични вземания, вискателя И.Т.Д., вискателят РС-Ямбол, вискателят "Дичони" ЕООД. Правното становище на ЯРС е формирано в синхрон с постановките на устойчивата съдебна практика, инкорпорирана в цит. Определение №292/07.05.2019 г. по ч.т.д.№953/2019 г. II Т.О. на ВКС, в което е възприето, че : *"неоснователно е твърдението на частния жалбоподател, че обстоятелството, дали обезпеченият с възбраната кредитор си е получил сумата от проданата на имота е ирелевантно при преценката относно предпоставките по чл.402 ГПК за отмяна на допуснатото обезпечение. При липсата на данни, че обезпеченият кредитор се е удовлетворил от сумата, получена от публичната продажба на възбранения в негова полза имот, не може да се счита, че е отпаднала причината за наложеното обезпечение."*

В идентично аргументативно и формално-логическо направление са и разясненията в Определение № 145 от 26.07.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4140/2017 г., I г. о., ГК: *"Съответства на същото и изводът, че възбраната не следва да се заличава, тъй като същата е наложена като обезпечителна мярка по чл. 397, ал. 1, т. 1 ГПК, обезпечените иски са уважени и с влязло в сила определение по чл. 402 ГПК е отказано отмяна на обезпечението. За пълнота следва да се посочи и липсата на данни и твърдения правата на ищеца по влязлото в сила осъдително решение по обезпечения с възбраната иск да са реализирани чрез изготвяне на влязло в сила разпределение на постъпленията от публичната продажба между кредиторите, в което и той да е включен като вискател, и да е направено плащане на получената от проданата сума по съразмерност и според привилегиите, съгласно разпределението."* В случая, тези изходни постановки са в синхрон с мотивите към т.3 от Тълкувателно решение № 1 от 10.07.2018 г. на ВКС по т. д. № 1/2015 г., ОСГТК, представляващи задължителна и обвързваща настоящата инстанция съдебна практика: *"Наложените мерки, които обезпечават иска, не се вдигат след като същият бъде уважен, тъй като съдебното решение, с което се уважава искът, "поглъща" всички наложени обезпечителни мерки, в т. ч. възбраните. Допуснатото обезпечение на иска се отменя не по волята на ищеца, а само доколкото искът е отхвърлен или производството по делото - прекратено. Съдържанието на правото на кредитора с наложена възбрана за обезпечаване на изпълнението на парично задължение се заключава в това, той да се удовлетвори от цената на възбранения имот по съразмерност според привилегията и наличието на други вземания. Докато правото на кредитора с наложена възбрана не бъде удовлетворено, възбраната не може да бъде вдигната (заличена). Това право се удовлетворява с плащането по влязлото в сила разпределение на постъпленията от публичната продажба."* В допълнение следва да се отбележи неоснователността на възражението срещу приложимостта и относимостта на цит. съдебна практика с оглед различаващия се предмет на правно третиране, отнасящ се до предпоставките за отмяна на възбрана върху недвижим имот, които според жалбоподателя се разграничават от предмета в настоящия казус, касаещ - движими вещи ППС, по отношение на които се иска вдигане на

запор при усл. чл.402, ал.2 ГПК. Аргумент в подкрепа на обосноваността и резонансът на законовата логика в изведената аналогия може да бъде почерпен при тълкуването на разпоредбата на чл. 474, ал. 5 ГПК, императивно определяща случаите, сред които попада и процесният, при които движими вещи с оценка над 5000 лв., моторни превозни средства, кораби и въздухоплавателни средства се продават по реда на публичната продажба на имот по ГПК. Следователно, идентичният изпълнителен способ за осребряване на недвижимо имущество и моторни превозни средства предполага тъждественост при преценката на ръководния ориентир, който следва да бъде съблюдаван по см. на чл.402, ал.2 ГПК относно отпадане на причината, поради която обезпечението е било наложено.

При тези съображения настоящият състав намира, че частната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно определение като законосъобразно и обосновано следва да бъде потвърдено.

Водим от изложеното ЯОС:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №260082/21.09.2022 г. постановено по гр.д.№1280/2020 г. по описа на РС-Ямбол.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____